

kania, lecz według faktycznie wykonanego rozmiaru robót. Studia badawcze, nie wyrażone w miernikach naturalnych (prace kameralne i inne), ocenia się według stopnia wykonania.

Rachunki ostateczne.

§ 31. Biuro projektów wystawia 3 rachunki ostateczne:

- 1) za projekt wstępny;
- 2) za projekt techniczny;
- 3) za rysunki robocze.

§ 32. 1. Rachunek ostateczny za wykonany projekt wstępny biuro projektów wystawia po otrzymaniu od zleceniodawcy protokołu zatwierdzenia projektu i po dokonaniu ewentualnych poprawek odpowiednio do protokołu.

2. Jeżeli biuro projektów nie otrzyma protokołu zatwierdzenia w ciągu dwóch miesięcy po przesłaniu zamawiającemu wykonanego projektu, wystawia ostateczny rachunek po upływie tego terminu w ciągu następnych 7 dni.

§ 33. Tryb postępowania określony w § 32 stosuje się do rachunku ostatecznego za wykonany projekt techniczny.

§ 34. Rachunek ostateczny za rysunki robocze biuro projektów wystawia natychmiast po ich dostarczeniu zamawiającemu. Pokrycie tego rachunku przez zamawiającego nie zwalnia biura projektów od obowiązku dokonania poprawek przewidzianych w § 18.

§ 35. Rachunki ostateczne opiewają na koszt ostateczny. Od sumy rachunku ostatecznego potrąca się ogólną sumę poprzednich rachunków przejściowych.

§ 36. Oryginał rachunku ostatecznego biuro projektów przesyła zleceniodawcy w dniu wystawienia rachunku. Do rachunku należy dołączyć ewentualne

oświadczenie o nieotrzymaniu od zamawiającego protokołu zatwierdzenia.

Rachunki za prace mniejszej wartości.

§ 37. Przy umowach dotyczących projektów i studiów za sumę poniżej zł 1.500 — biuro projektów nie wystawia rachunków przejściowych.

§ 38. Rachunki ostateczne, wystawione na podstawie tych umów, przedkłada się zamawiającym w trybie przewidzianym w §§ 31—36.

III. SANKCJE

Sankcja za niedotrzymanie warunków umowy przez biuro projektów.

§ 39. W przypadku niedotrzymania terminu wykonania prac biuro projektów obowiązane jest zapłacić zamawiającemu karę za zwłokę w wysokości 0,1% wartości prac opóźnionych za każdy dzień opóźnienia nie licząc niedziel i świąt.

§ 40. W przypadku niewykonania umowy biuro projektów obowiązane jest do zapłacenia odszkodowania w wysokości do 15% wartości nie wykonanej części zamówienia.

§ 41. Zamawiający może na zasadach ogólnych domagać się odszkodowania przewyższającego odszkodowanie umowne.

§ 42. W razie zwłoki w wykonaniu umowy przez biuro projektów zamawiający ma prawo odstąpić od umowy bez potrzeby udzielania dodatkowych terminów albo nie zwalniając biuro projektów od obowiązku uiszczenia odszkodowania umownego za zwłokę wyznaczyć mu nowy termin wykonania świadczenia lub też wykonać na jego koszt świadczenia zastępcze.

§ 43. Zamawiający jest uprawniony do dochodzenia odszkodowania na zasadach ogólnych.

Załącznik Nr 3 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 10 marca 1951 r. (poz. 441).

TERMINARZ SPORZĄDZANIA DOKUMENTACJI TECHNICZNEJ

Obiekty	W terminie do dnia 31 grudnia 195... roku ma być wykonane:	Projekt wstępny Termin ostateczny 1)	Projekt techniczny Termin orientacyjny 2)	Rysunki robocze Termin orientacyjny 2)
Obiekt A		do dn.....	dn.....	dn.....
Obiekt B		do dn.....	dn.....	dn.....
Obiekt C		do dn.....	dn.....	dn.....
Itd.				

Uwagi: 1) Podać ścisłą datę kalendarzową.

2) Podać czasokres w dniach (licząc od daty zaakceptowania projektu wstępnego przez zleceniodawcę).

442

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 17 kwietnia 1951 r.

w sprawie unormowania uprawnień emerytalnych, wynikających z dotychczasowego stosunku pracy pracowników b. izb przemysłowo-handlowych.

Na podstawie art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 104) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Okresy zatrudnienia w b. izbach przemysłowo-handlowych, w czasie których pracownicy byli objęci ubezpieczeniem emerytalnym, określonym w od-

rębnych statutach emerytalnych, uważa się za okresy odpowiedniego ubezpieczenia emerytalnego w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

2. W razie przejścia pracownika b. izb przemysłowo-handlowych do zakładu pracy, którego pracownicy objęci są ubezpieczeniem emerytalnym poza Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, okresy zatrudnienia, określone w ust. 1, podlegają zaliczeniu do okresów, uzasadniających prawo do świadczeń emerytalnych według przepisów właściwych dla nowego zatrudnienia bez obowiązku przekazania składek.

3. Statutami, o których mowa w ust. 1, są: Statut Pensyjny Urzędników i Sług Izby Handlowej i Przemysłowej w Krakowie, Statut Pensyjny Urzędników i Sług Izby Handlowej i Przemysłowej w Bielsku, Statut Urzędniczy b. Izby Grudziądzko-Starogardzkiej, statuty emerytalne izb przemysłowo-handlowych w Katowicach, Lublinie, Łodzi i Poznaniu oraz statuty emerytalne izb przemysłowo-handlowych, których siedziby położone były w 1939 r. na obszarach należących obecnie do ZSRR.

§ 2. 1. Osoby, które na podstawie statutów wymienionych w § 1 ust. 3 nabyły przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia uprawnienia do zaopatrzenia emerytalnego, wdowiego lub sierociego, nabywają prawo do odpowiednich rent emerytalnych w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, jeśli odpowiadają poza tym innym

warunkom, uzasadniającym prawo do tych rent, określonym w przepisach o ubezpieczeniu społecznym.

2. Do wymiaru rent osób, określonych w ust. 1, mają zastosowanie postanowienia rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 120).

§ 3. Osoby, które otrzymywały z b. izb przemysłowo-handlowych specjalne zaopatrzenia emerytalne (tzw. dary z łaski), będą je otrzymywać nadal z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w dotychczasowej wysokości z tym zastrzeżeniem, że wysokość ich nie może przekraczać odpowiednich rent emerytalnych, ustalonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie wysokości świadczeń rentowych w ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 120).

§ 4. Do stwierdzenia okoliczności, dotyczących przebiegu zatrudnienia w b. izbach przemysłowo-handlowych i związanych z nim uprawnień, właściwy jest Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości.

§ 5. Kwoty, wypłacone uprawnionym w okresie od dnia 1 lipca 1950 r. do dnia ogłoszenia niniejszego zarządzenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych zachowuje na poczet świadczeń, przewidzianych w §§ 2 i 3.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1950 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. F. Blinowski

443

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW GOSPODARKI KOMUNALNEJ I KOLEI

z dnia 29 marca 1951 r.

w sprawie przekazania Miejskiego Przedsiębiorstwa Przetokowego w Bytomiu przedsiębiorstwu państwowemu „Polskie Koleje Państwowe“.

Na podstawie § 3 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. w sprawie przekazywania przedsiębiorstw, zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532) zarządza się, co następuje:

§ 1. Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Bytomiu przekazuje, a przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe“ przejmuje z dniem 1 maja 1951 r. Miejskie Przedsiębiorstwo Przetokowe w Bytomiu.

§ 2. Przekazanie nastąpi w trybie i na warunkach przewidzianych w §§ 4 i 5 uchwały Prezydium Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1950 r. (Monitor Polski Nr A-47, poz. 532).

§ 3. Koszty związane z przekazaniem ponosi przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe“.

Minister Gospodarki Komunalnej: K. Mijał

Minister Kolei: w z. R. Strzelecki

444

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 marca 1951 r.

w sprawie zasad finansowania i bankowej kontroli kapitalnych remontów przedsiębiorstw działających na zasadach rozrachunku gospodarczego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 188) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się następujące zasady finansowania i bankowej kontroli kapitalnych remontów.

§ 2. Banki finansujące kapitalne remonty kierują się w zakresie finansowania i bankowej kontroli kapitalnych remontów odpowiednimi przepisami:

1) instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 30 o ogólnych zasadach planowania,

wykonywania i finansowania remontów obiektów majątku trwałego jednostek gospodarki narodowej, zatwierdzonej zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 179 z dnia 21 lipca 1950 r. w sprawie ogólnych zasad planowania, wykonywania i finansowania remontów;

2) załączników Nr 4 i 5 do instrukcji Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 65 o sporządzaniu planu remontów w gospodarce komunalnej oraz o sporządzaniu planu remontów kapitalnych i innych robót mających na celu poprawę warunków